

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-18448 חזן נ' סגל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בקשה מס' 10

1

בפני כבוד השופט עזריה אלקלעי

עמית יצחק סגל

מבקש

נגד

אורן אסף חזן

משיב

2

3

החלטה

4

5

לפניי בקשת הנתבע, מר עמית סגל (להלן: "הנתבע" או "המבקש") להגשת תצהירי עדות ראשית והעדת עדים בדלתיים סגורות (להלן: "הבקשה").

6

7

8

הרקע להגשת הבקשה ותמצית טענות הצדדים:

9

1. ראשיתו של ההליך, בתביעה שהגיש המשיב כנגד המבקש לתשלום פיצויים בסך של 1,000,000 ש"ח בגין נזקים שנגרמו לו לטענתו, עקב פרסומים שפרסם המבקש במסגרת עבודתו כעיתונאי, אשר לטענת המשיב, מהווים לשון הרע לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965.

10

11

12

2. המבקש, במסגרת כתב ההגנה שהוגש מטעמו, כפר בטענות המשיב שהועלו בכתב התביעה, וזאת, בין היתר, לאור קיומן של הגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, אשר בהתקיימן אין המפרסם חב כל פיצוי לתובע.

13

14

15

3. ביום 6.3.16 התקיים דיון קדם משפט, בסופו ניתנה החלטה המורה לצדדים בין היתר להגיש תצהירי עדות ראשית מטעמם ונקבעו מועדים לשמיעת ההוכחות בתיק.

16

17

4. ביום 19.5.16 הגיש המשיב (התובע) תצהירים מטעמו.

18

5. ביום 2.6.16 הגיש המבקש את הבקשה מושא החלטתי זו, במסגרתה עתר, כאמור, כי הגשת תצהירי העדות הראשית והעדת העדים מטעמו, תיעשה בדלתיים סגורות. לטענת המבקש, הכתבה שפורסמה על ידו והעומדת במרכז התביעה פורסמה לאחר תחקיר ובדיקה מקיפים שבוצעו ע"י המבקש ונסמכה, בין היתר, על מידע שנמסר למבקש מאת מקורות עיתונאיים כנגד הבטחה שזהותם לא תיחשף בפני הציבור הרחב. לטענת המבקש, אי קבלת הבקשה יביא לכך כי עדים אלו יימנעו מלהעיד לטובת המבקש בהליך זה.

19

20

21

22

23

24

6. המבקש טען בבקשתו, כי לבית המשפט סמכות להורות כמבוקש בהתאם לסעיף 68(ב)(7) לחוק בתי המשפט.

25

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-18448 חזן נ' סגל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 ביום 7.6.16 הוגשה תגובת המשיב לבקשה, במסגרתה התנגד למבוקש, וזאת משני טעמים
2 עיקריים: האחד, בקשת המבקש אינה מעלה כל עילה שבדין אשר בעטייה יש להורות על הגשת
3 תצהירים או העדת עדים בדלתיים סגורות; השני, קיומו של הדיון או חלקו בדלתיים סגורות
4 יקפח את זכויותיו של המשיב וימנע ממנו להגן באופן מלא על שמו הטוב, הגנה המוקנית לו ע"פ
5 דין.
- 6 המשיב ציין בתגובתו, כי ברירת המחדל הקבועה בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, היא כי דיונים
7 יתקיימו בפומבי ובדלתיים פתוחות, אלא בהתקיים חריגים מסוימים. המשיב טוען בתגובה, כי
8 החיסיון העיתונאי העומד בבסיס הבקשה לדלתיים סגורות אינו מוחלט, ובמקרה זה נסוג הוא
9 מול זכותו של המשיב להגן על שמו הטוב ועל כבודו, לאחר שהושמץ בפרסומיו של המבקש (כך,
10 לטענתו של המשיב).
- 11 המבקש הגיש תשובה לתגובה, במסגרתה מבקש הוא כי בית המשפט ידחה את טענות המשיב
12 ויורה כאמור בבקשה. המבקש טוען בתשובה לתגובה, כי הטעמים שצינו בתגובת המשיב נעדרים
13 כל בסיס ומטרתו של המשיב הינה להתחמק מחשיפת העובדות האמיתיות בפני בית המשפט.
- 14 המבקש ציין בתשובתו לתגובה, כי בנסיבות העניין, סגירה חלקית ומידתית של דלתות בית
15 המשפט ראויה היא, וזאת לאור עקרונות חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת. לטענת המבקש,
16 זכויותיו של המשיב כלל לא תיפגענה מקיום הדיונים בדלתיים סגורות, שכן יוכל לחקור את עדי
17 הנתבע בחקירה נגדית מלאה. עוד טוען המבקש, כי קבלת הבקשה מתחייבת לשם שמירה על
18 עקרונות היסוד והזכויות החוקתיות בדבר חופש הביטוי וחופש העיתונות, כאשר החיסיון
19 העיתונאי הוא כלי מרכזי לקידום, המאפשר לקיימם בפועל.
- 20 המבקש מוסיף ומציין בתשובתו, כי דחיית הבקשה תחבל למעשה בהגנתו של הנתבע וכן, ביכולתו
21 של בית המשפט לברר את האמת.
- 22 המבקש חוזר ומדגיש, כי סמכותו של בית המשפט להורות על קיום הדיון בדלתיים סגורות (ולו
23 באופן חלקי) קמה לו מכוח סעיף 68(ב)(7) לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984, אשר תכליתו ליתן
24 מענה למקרים בהם עצם קיומו של דיון פומבי ירתיע עדים חיוניים מלהעיד במשפט.
25
- 26 **המסגרת הנורמטיבית**
- 27 13. חוק יסוד: השפיטה קובע בסעיף 3 את עקרון העל, לפיו "בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע
28 אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק".
- 29 14. סעיף 68(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") נותן
30 ביטוי נוסף לעקרון יסוד זה בקובעו את ברירת המחדל, לפיה:
31 "בית משפט ידון בפומבי."
- 32 15. סעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט קובע את החריגים, בהם יהיה בית המשפט מוסמך לדון בעניין
33 מסוים בדלתיים סגורות. תת הסעיף הרלבנטי לעניינו, עליו גם מושתתת בקשת המבקש שלפניי,
34 הוא תת סעיף (7), הקובע כך:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-18448 חזן נ' סגל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 ..."
- 2 (7) הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד עדות חפשית או מלהעיד בכלל;
- 3 "...
- 4 16. במקרה שלפניי, המבקש מבקש כי בית המשפט יחרוג מעקרון יסוד זה הקובע כי דיונים יתקיימו
- 5 בפומבי, ויורה על הגשת תצהירים והעדת עדים מסוימים בדלתיים סגורות. הטעמים לבקשה זו
- 6 נעוצים בשני עקרונות יסוד אחרים במשפט והם:
- 7 חופש העיתונות, הנגזר מחופש הביטוי, אשר מכוח חשיבותו הרבה לדמוקרטיה הכירה הפסיקה
- 8 בקיומו של החיסיון העיתונאי. זאת, על מנת לאפשר זרימת מידע חופשית לעיתונאי מבלי
- 9 שמקורות המידע שלו ייחשפו. המבקש מבקש להעיד עדים שהעבירו לו מידע ששימש אותו
- 10 להכנת הכתבה על התובע, כך שיוכל להוכיח את הגנת "אמת דיברתי" והגנת "תום הלב", להן
- 11 הוא טוען במענה לתביעתו של התובע. על מנת שעדים אלו יוכלו להעיד מבלי שזהותם תתגלה
- 12 לציבור ומכוח אותו חיסיון עיתונאי, מבקש המבקש כי הדיונים יתקיימו בדלתיים סגורות.
- 13 עקרון נוסף, העומד בבסיס הבקשה, הוא אינטרס בירור האמת ע"י העדת עדים. המבקש טוען,
- 14 כי במידה והבקשה תידחה והדיונים לא יתקיימו בדלתיים סגורות, יירתעו העדים מטעמו ויימנעו
- 15 מלהעיד. במקרה זה, מעבר להגנתו של המבקש, תיפגע גם אפשרותו של בית המשפט לברר את
- 16 האמת ולהכריע על בסיסה בתביעה זו.
- 17 17. את סמכותו של בית המשפט להורות כמבוקש בבקשה, לומד המבקש מסעיף 68(ב)(7) לחוק בתי
- 18 המשפט הנזכר לעיל.
- 19 18. מנגד, כאמור, טוען המשיב (התובע), כי אל מול האינטרסים העומדים בבסיס בקשתו של המבקש
- 20 עומדת זכותו לשם טוב וזכותו לכבוד, אשר בנסיבות המקרה ולאור הפגיעה והנזקים הכבדים
- 21 שנגרמו לו כתוצאה מפרסום הכתבות ע"י המבקש, הרי שזכויותיו אלה גוברות על החיסיון
- 22 העיתונאי והעקרונות שאוזכרו בבקשה ועל כן יש לדחותה.
- 23 19. אכן, משני צידי המתרחש עומדים אינטרסים רמי מעלה, המהווים עקרונות יסוד של שיטת
- 24 המשפט שלנו: חופש הביטוי על נגזרתו בדמות חופש העיתונות וכן החיסיון העיתונאי יציר
- 25 הפסיקה שנועד לשמור על חירויות אלה, וכן זכותו של בעל דין להציג ראיותיו וקיומו של הליך
- 26 ראוי והצורך בבירור האמת.
- 27 ומאידך, ניצב על לשון המאזניים פעם נוספת חופש הביטוי בנגזרת של פומביות הדיון וזכות
- 28 הציבור לדעת, ולצידו במקרה זה, ניצבים זכויות היסוד החוקתיות של כבוד האדם והזכות לשם
- 29 טוב.
- 30 20. עיינתי בטענות הצדדים וחזרתי ועיינתי בהן, תוך שאני מביא בחשבון ושוקל בכובד ראש את
- 31 האינטרסים העומדים על המדוכה וכיצד יש לבצע את האיזון הנכון ביותר ביניהם, בהתאם
- 32 לנסיבות העניין.
- 33
- 34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-18448 חזן נ' סגל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 **האיוון בין עקרונות העל העומדים משני צידי המתרס**
- 2 21. המבקש עותר כאמור כי חלק מהתצהירי העדות הראשית מטעמו ובהתאמה חלק מעדויות
3 העדים מטעמו, ייערכו בדלתיים סגורות. הטעם לכך הוא כי עדים אלו מסרו לנתבע מידע אשר
4 שימש אותו להכנת הכתבה, העומדת בבסיס התביעה והמהווה לטענת התובע לשון הרע.
- 5 22. הנתבע, באמצעות עדים אלו, מבקש להוכיח את התקיימותן של ההגנות "אמת דברתי" והגנת
6 "תום הלב" הקבועות בחוק איסור לשון הרע. אולם, עדים אלו, לטענת הנתבע, מסרו לו את
7 המידעים ששימשו אותו להכנת הכתבה, מתוך ידיעה כי זהותם לא תיחשף ויישמר החיסיון
8 העיתונאי החל בנסיבות העניין.
- 9 23. הנתבע מציין בתשובתו לתגובת התובע לבקשה, את חשיבותם של עקרונות היסוד והזכויות
10 החוקתיות בדבר חופש הביטוי וחופש העיתונות, תוך הפניה למקורות הפסיקה הרבים המכירים
11 ומעגנים שוב ושוב את עקרונות היסוד האמורים.
- 12 24. הנתבע אף מציין, כי מתוך הכרה בחשיבותם ולשם הגשמתם של עקרונות אלה, פיתח בית
13 המשפט העליון את החיסיון העיתונאי על זהות מקור מידע ועל מידע העלול להביא לזיהויו של
14 המקור. לעניין זה מפנה ומצטט הנתבע, בין היתר, מפסקי דין מרכזיים בעניין כמו למשל ב"ש
15 298/86 ציטרין נ' בית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין במחוז תל אביב, פ"ד מא(2) 337,
16 356-357 (1987); בג"ץ 1736/10 ליברמן נ' מנהל המחלקה לחקירות שוטרים (מיום 2.10.2011);
17 רע"פ 761/12 מדינת ישראל נ' מקור ראשון המאוחד (הצופה) בע"מ (מיום 29.11.2012); ע"פ
18 8445/11 קס נ' מדינת ישראל (מיום 31.12.2012).
- 19 25. הנתבע טוען בתשובתו לתגובה, כי הזכות של עיתונאי לשמור על מקורותיו חסויים היא גם זו
20 שמאפשרת לו להביא לגילוי של המידע ולפרסומו לציבור, וכי הנתבע פעל בעניין זה בהתאם
21 לפרקטיקה העיתונאית האמורה והבטיח למקורות העיתונאיים אשר מסרו לו את המידע
22 שפורסם בכתבה או שביסס את תוכנה, כי זהותם לא תיחשף בפני הציבור הרחב. על סמך הבטחה
23 זו, נמסר לו המידע מאותם מקורות אשר נותרו חסויים ע"י הנתבע.
- 24 26. אולם, עם הגשת התביעה מבקש הנתבע להעיד את אותם מקורות עיתונאיים על מנת להוכיח את
25 טענות ההגנה מטעמו, אך לשם הגנתם מפני חשיפת זהותם לציבור ולשם ההגנה על אותם
26 אינטרסים ועקרונות רמי מעלה של חופש הביטוי וחופש העיתונות, מבקש הוא כי עדותם זו
27 תימסר בדלתיים סגורות.
- 28 27. מן הצד השני של המתרס, ניצבות זכויותיו של התובע כי הדיון יתקיים בדלתיים פתוחות במטרה
29 לטהר את שמו הטוב במסגרת ההליך, אשר נפגע קשות, לטענתו, עקב פרסום כתבתו של הנתבע.
30 כן, עומדת זכותו של התובע לכבודו. התובע טוען בתגובה לבקשה, כי במקרה זה קיימת חשיבות
31 נוספת בחשיפת זהות העדים, שכן לאחר שהכפישו את התובע ב"השמצות של סרסרות וסחר
32 בסמים, ולאורו ההד הציבורי המהדהד של הפרשה, זכותו של התובע, וזכותו של הציבור, לדעת
33 מי עומד אחרי הדברים" (סעיף 6 לתגובה לבקשה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-18448 חזן נ' סגל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

28. במענה לטענות הנתבע בבקשה בדבר קיומו של החיסיון העיתונאי, טוען התובע בתגובה, כי חיסיון זה אינו מוחלט אלא יחסי, כפי שנקבע באותה פרשת ציטרין, הנזכרת לעיל.
29. בהקשר זה, מביא התובע מדברי בית המשפט בת"א (מחוזי י-ם) 455/94 **חברת הכשרת היישוב בע"מ נ' רשת שוקן בע"מ ואח'** (פורסם בנבו, מיום 16.9.96), במסגרתה נקבע בעמוד 5 לפסק הדין, כי זכותו של אדם לשמו הטוב ולכבודו חשובה מספיק כדי לגבור על החיסיון העיתונאי.
30. אכן, עניין לנו בהתנגשות בין אינטרסים בעלי חשיבות חוקתית על חוקית אשר ניצבים על המדוכה. אינטרסים אלו, ככל אינטרס רם מעלה אשר יהיה, אינם מוחלטים ויש לערוך ביניהם איזון ע"פ נסיבות המקרה הנתון ולבחון, איזה אינטרס במקרה זה ייסוג מפני חברו, או שמא על שני האינטרסים לצמצם עצמם, כך שיוכלו לדור יחד בנסיבות המקרה המסוים.
31. לאחר ששקלתי את הדברים בכובד ראש, סבור אני כי בנסיבות העניין ידו של כלל היסוד, לפיו בית המשפט יקיים דיונו בפומבי, על העליונה בנסיבות המקרה.
32. ברע"א 5877/99 **יאנוס נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(2) 97, עמד בית המשפט העליון בעמודים 110-111 לפסק הדין על חשיבותו של עקרון פומביות הדין, חשיבות אשר פורשת עצמה מעבר לגבולות הדיון בין בעלי הדין הספציפיים אל הציבור הרחב, שכן דרושה היא לשם שקיפות ההליכים בבית המשפט, המבטיחה בקרת חוק ובקרת איכות וחיונית היא לשם שמירת אמון הציבור במערכת. ובמילותיו של פסק הדין:

"עקרון העל, העיקרון הפורש אברת-כנפיו על כל סוגיית הפרסום, הוא עקרון פומביות הדיון המשפטי. בימים שמכבר ישבו הזקנים לדין בשער העיר, וכמותו של השער הקדום כן הם בתי-המשפט בימינו שדלתותיהם פתוחות לרווחה לפני המבקשים לבוא בהם. ניהולו של משפט, של כל משפט - למעט חריגים - נעשה בפומבי, ופרסום ברבים של הנעשה והנשמע באולם בית-המשפט אינו אלא נגזרת מאותה פומביות. בכפיפות לשיקולי קיבולת זכאי כל אדם להיות נוכח לעת דיון באולם בית-המשפט, ופרסום הנעשה על מה שהתרחש באולם בית-המשפט כמו מרחיב הוא את האולם גם למי שלא נכח בגופו לעת הדיון. פומביות הדיון המשפטי - פומביות המשמיעה מעצמה פרסום - מקיימת צורך נעלה במערכת ממשל ומשפט פתוחה. הפומביות פירושה הוא - להלכה ולמעשה - שקיפות ההליכים בבתי-המשפט, ושקיפות מבטיחה בקרה שוטפת על הנעשה בבתי-המשפט. שקיפות ובקרה - אלו מילות הצופן.

....

- מעשה שיפוט הנעשה בפומבי מבטיח שקיפות מרבית, ושקיפות מבטיחה בקרת-חוק ובקרת-איכות. כך יוכל הציבור לדעת כי הליכי-משפט מתנהלים כראוי ובאורח תקין, וכך יוכל הצדק לא רק להיעשות אלא גם להיראות לאור השמש. מאותם טעמים עצמם נודעת חשיבות נעלה בהקשר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-18448 חזן נ' סגל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 זה לחופש הביטוי, לזכות הציבור לדעת, לחופש העיתונות, קרא ליכולת
2 להביא לידיעת הכלל אירועים שאירעו בבתי-המשפט. העיתונות משמשת
3 לעניין זה כ"זרוע הארוכה של הציבור" (ב"ש 298/86 ציטרין נ' בית הדין
4 המשמעתי של לשכת עורכי הדין במחוז תל-אביב [9], בעמ' 358, מפי
5 הנשיא שמגר), והיא מעין מגבר-שמע ומקרב-ראות לאירועים שהיו בבית-
6 המשפט. נוסף כי עקרון פומביות הדין תכליתו העיקרית היא טובת
7 הציבור ושמירה על ערכי הדמוקרטיה, ואולם יש שעשויה היא לשרת גם
8 את אינטרס בעלי-הדין או מי מהם (כבענייננו).

9 הכול מסכימים כי עקרון פומביות הדין המשפטי כרוך כמעט עד-לבלי-
10 הכר בחופש הביטוי, בזכות הציבור לדעת, בחופש התקשורת. ובכל זאת יש
11 להבחין בין שני עקרונות - עקרונות-תשתית, כל אחד מהם לעצמו - החיים
12 את חייהם, כל אחד מהם לעצמו, והמזינים והמקיימים עצמם ממקורות-
13 מהות שונים. הנה-כי-כן, עקרון פומביות הדין המשפטי עניינו, מעיקרו
14 ובעיקרו, בדין המשפטי מתוכו ובו, במהותו של הדין המשפטי ובצורך
15 המובנה בחברה הפתוחה שהליך משפטי יתנהל שלא במסתרים
16 ובמחשכים אלא לאור השמש ובבקרת עינו הפקוחה של הציבור. במרכז
17 המערכת משפן עצמו הדין המשפטי הנערך בפומבי, וכל שאר כללים וכללי
18 משנה הנגזרים ממנו חגים-סבים אותו וכורעים ומשתחווים לו."

33. דברים אלו נכונים הם ויפים אף בעניין זה.

34. הנתבע, שהוא עיתונאי במקצועו, פרסם כתבה בנוגע לתובע. במסגרת הכתבה צוינו דברים לא
20 פשוטים בנוגע לתובע, שהינו חבר כנסת ובעת פרסום הכתבה שימש כסגן יו"ר הכנסת. לטענת
21 התובע, המעשים שיוחסו לו בכתבה אינם נכונים והסבו לו נזקים עצומים, בין היתר, גרמו
22 להשעייתו מהשתתפות בדיונים בכנסת, הביאו למידורו מפעילויות רבות, גרמו לפגיעה קשה
23 בשמו הטוב בעיני הציבור ואף פגעו קשות במשפחתו.

35. עיתונאי הבוחר לפרסם כתבה, חשוף הוא לתביעות מסוג זה ובידו, ככל בעל דין, הבחירה כיצד
25 להתגונן בפניה, ובכלל כך הבחירה אלו עדים וראיות להציג בפני בית המשפט. בנוסף, רשאי
26 העיתונאי לעשות שימוש בחיסיון העיתונאי שחל ביחסיו מול המקורות העיתונאיים העובדים
27 עמו (זאת, אף שהחיסיון עצמו נתון למעשה למקור העיתונאי ולא לעיתונאי).

36. ככל והעיתונאי בוחר לעשות שימוש בחיסיון על מנת לשמור על אותם האינטרסים והעקרונות
29 של חופש הביטוי וחופש העיתונות, רשאי הוא לעשות כן. כמובן, יכול והדבר יעמוד לו לרועץ
30 בהצגת הגנתו וראיותיו לבית המשפט. אולם, אלו הם מסיכוני המקצוע, אליהם עיתונאי צריך
31 להיות מודע כאשר הוא מפרסם ומביא לידיעת הציבור פרטים אישיים או אחרים לגבי אנשים
32 בכלל, לרבות נבחרי ציבור ואישי ציבור. דברים אלו נכונים הם גם בסיטואציה בה המודיע עצמו
33 מסרב לחשוף את עצמו במסגרת הליך משפטי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-18448 חזן נ' סגל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 37. במקרה שלפניי, מבקש הנתבע להביא עדיו וראיותיו לפני בית המשפט ויחד עם זאת לחסות תחת
2 החיסיון העיתונאי, כך שהדיון ייערך בדלתיים סגורות.
- 3 38. בכל הכבוד, באיזון בין האינטרסים הניצבים לפניי, סבור אני כי אין טעם שבדין המצדיק לפגוע
4 בכלל הבסיסי בדבר פומביות הדיון, המשתרע כאמור גם מעבר ליחסים בין בעלי הדין ונוגע לזכות
5 הציבור לדעת, לחובה לקיים הליך תקין, לחשיבות מראית פני הצדק ולכך כי קיומו של ההליך
6 בשקיפות ותחת בקורת הציבור.
- 7 39. דברים אלו מקבלים משנה תוקף בנסיבות המקרה שלפניי, בהם פורסמו דברים קשים בנוגע
8 לתובע וזכותו כי טענותיו תתבררנה בהליך פתוח וגלוי לעיני הציבור, במטרה לנקות את שמו (ככל
9 ותתקבל תביעתו כמובן).
- 10 40. מודע אני לחשיבותם של העקרונות העומדים מנגד, לחשיבותו של חופש העיתונות כשומר של
11 הדמוקרטיה וכצד מהותי ביותר בחופש הביטוי וזכות הציבור לדעת.
- 12 41. יחד עם זאת, כאמור לעיל, סבור אני כי דבריו של השופט חשין: "לעולם תיטה הכף אל עבר
13 פומביות הדיון" (ע"א 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום, פ"ד מט(1) 318, 341), נכונים
14 אף בענייננו.
- 15 42. מעבר לכך, כפי שאפרט להלן, ממילא בית המשפט נעדר סמכות להורות על קיום הדיון בדלתיים
16 סגורות בנסיבות המקרה.

סמכותו של בית המשפט מכוח סעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט

- 17
- 18
- 19 43. כאמור לעיל, המבקש משתית את בקשתו על הוראת סעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט.
- 20 44. על מהותו ותכליתו של סעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט ניתן ללמוד מפסיקות בתי המשפט
21 המחוזיים בענייננו, כאשר, למיטב ידיעתי, בית המשפט העליון עדיין לא דן בסוגיה זו בהרחבה.
- 22 45. בת"פ (מחוזי ת"א) 10279/98 מדינת ישראל נ' גלית מזרחי, תשנ"ח(3) 251 (מיום 15.12.1998)
23 (להלן: "עניין גלית מזרחי") התייחס בית המשפט המחוזי לסעיף זה, לתכליתו ולנסיבות בהן
24 בית המשפט יעשה בו שימוש וקבע בעמודים 19-20 כך:

25 "מטרתו של סעיף משנה (7) הייתה למגר את התופעה, עליה עמדה ועדת
26 שומרון ומפניה התריעו גם שופטי בית המשפט המחוזי בירושלים
27 בתזכירם לוועדה, של חששו של עד מפניהם של היושבים באולם בית
28 המשפט ומהלכים עליו אימים.
29 ... הסעיף הוחק, בנימוק הבא:
30 "לצערנו קיימת מציאות בבתי המשפט, במשפטים מסוימים, כאשר
31 מעורבים בדיון אנשי העולם התחתון, שמתיישבים בשורה הראשונה
32 בריונים ואנשים מאיימים וכמעט אינם עושים דבר, אינם מפריעים עד כדי
33 שצריך להוציא אותם מבית המשפט... רק יושבים ושולחים מבטים זועמים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-18448 חזן נ' סגל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 ומחליפים ביניהם ליחשופים שמרתייעים עדים מלהעיד" (ראה ד"כ 90
2 (1980), בעמ' 1105-1104).
3 גם במקרה זה, ברור שהמטרה המקורית של אדריכלי החוק לא הייתה להגן
4 על עדים מפני סירוב להעיד אם יתפרסמו עליהם פרטים מסוימים. המטרה
5 הייתה להגן על העדים מפני השפעה אישית-מיידית של הנוכחים באולם,
6 המאיימים על העדים בפגיעה אם יעידו באופן חופשי. כמו כן, המטרה
7 הייתה להגן מפני אנשים הנמצאים באולם בית-המשפט, ולא מפני אנשים,
8 שאינם נוכחים ממילא במהלך הדיון.
9 אין בהוראת סעיף משנה (7) כדי לאסור מכל וכל את הפרסום של הדברים
10 גם לאחר שהוסר החשש לחופשיות הדיון, כלומר לאחר מתן העדות בבית-
11 המשפט. גם בעת הדיון בכנסת בהוספת הוראת סעיף משנה (7) נאמר, כי
12 אין לפרש את הסעיף:
13 "כאיסור לפרסם את מה שהיה במשפט זה. הכוונה איננה לסגור דלתיים
14 בפני הציבור, כדי שלא ידע מה היה שם, הכוונה היא לאפשר בירור נאות
15 כאשר יושבת קבוצה בריונית ושעל ידי עצם נוכחותה מאיימת על עשיית
16 הדיון" (שם, בעמ' 1005).
17 אם זו תכליתו של סעיף משנה (7), כי אז ברור, שאין יסוד לבקשת התביעה
18 לסגור את הדלתיים מחמת אי-נוחותה של המתלוננת או העדות האחרות
19 להעיד עדות חופשית בבית-המשפט. לו הייתה מתקבלת עמדה זו, כי אז
20 היה זה עניין שבשיגרה, שבו, לנוחיות העדים, היו נסגרות דלתות בית-
21 המשפט ועקרון פומביות הדיון היה מתרוקן מתוכן".
22 46. הנה כי כן, מהחלטתו של בית המשפט בעניין גלית מזרחי עולה ברורות, כי מטרת הסעיף היתה
23 להסמך את בית המשפט להורות על דיון בדלתיים סגורות על מנת לאפשר מתן עדות חופשית
24 ובירור נאות של האמת כאשר קבוצה בריונית יושבת באולם ובעצם נוכחותה מאיימת על עשיית
25 הדיון.
26 47. ברור, כי אין זה המקרה בענייננו ועל כן, אין הוראת חוק זו רלבנטית.
27 48. כפי שצוין לעיל מספר פעמים, המבקש סומך את בקשתו על הוראת חוק זו ועליה בלבד.
28 49. כאמור, סעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט מונה רשימה של מקרים, בהם מצא המחוקק לנכון
29 להסמך את בית המשפט לקיים דיון בדלתיים סגורות. מעיון ברשימה זו לאחר שקבעתי לעיל כי
30 הוראת סעיף 68(ב) לחוק אינה רלבנטית לענייננו, עולה כי אין הוראה נוספת העוסקת בנסיבות
31 המקרה שלפניי והמסמיכה את בית המשפט בנסיבות אלה להורות על קיומו של הדיון בדלתיים
32 סגורות.
33 50. עולה השאלה, האם מדובר ברשימה סגורה. בית המשפט התייחס גם לשאלה זו וקבע כי מדובר
34 ברשימה סגורה של מצבים בהם ניתן לסטות מעקרון העל של פומביות הדיון ומהם לא ניתן
35 לסטות בשום מצב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-18448 חזן נ' סגל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

51. זאת ועוד, נקבע כי פרשנות הוראות החוק המאפשרות סטייה מעקרון פומביות הדיון צריכה להיעשות בזהירות רבה ועל דרך הצמצום, כאשר כל עוד אין תחולה של אחד מהחריגים המנויים בסעיף 69(ב) לחוק בתי המשפט, אזי המסקנה האחת והיחידה היא קיומו של הדיון בדלתיים פתוחות.
52. בבר"ע (מחוזי י-ם) 4098/02 הפטריארכיה הלטינית בירושלים נ' מארי פאלין קנגהאם (פורסם בנבו, מיום 23.7.02), קבע בית המשפט בסעיף 11:
- "נובע מן האמור, כי משנקבעה תחולת אחד החריגים המנויים בסעיף 68(ב) הנ"ל, אין פירושו של דבר שמכאן ואילך מתחייבת, בהכרח, המסקנה בדבר נעילת הדלתיים. אכן, כל אימת שאין תחולה של איזה מן החריגים הנ"ל, אזי המסקנה האחת והיחידה היא קיומו של הדיון בדלתיים פתוחות. לא כן היפוכם של דברים. כאשר נמצא שאחד מהחריגים חל, או-אז נדרש לבחון את משקלות האיזון בין האינטרסים העומדים ביסוד החריג לבין אלה התומכים בעקרון פומביות הדיון, הן מבחינת המתדיינים והן מבחינתו של הציבור (ע"פ 353/88 וילנר הנ"ל, פ"ד מה(2) 451 מול ג'-ד'). כאן הבחינה צריכה להיות זהירה ועל דרך של צמצום משקל האינטרסים העומדים אל מול עקרון הפומביות (שם, שם)."
53. עוד קולעות לענייננו קביעותיו של בית המשפט המחוזי בבש (מחוזי י-ם) 4553/08 מדינת ישראל נ' אהוד אולמרט, ראש ממשלה (פורסם בנבו, מיום 9.5.2008) (להלן: "עניין אולמרט") בעמודים 10-11 להחלטה:
- "כידוע, סגירת הדלתות פוגעת בזכות היסוד של הציבור לדעת ובחופש העיתונות הנגזר מזכות זו. לפיכך נקבע כי אין מקום לסטות מעקרון פומביות הדיון אלא בהתקיים עילה חוקית לכך ורק לאחר שקילה זהירה ועל דרך הצמצום" (ר"ע 176/86 פלונית נ' אלמוני, פ"ד מ(2) 497, 499; ראו גם ע"פ 353/88 וילנר נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(2) 444, 451). גישה זהירה ומצמצמת זאת נובעת ממעמדו הרם של עקרון פומביות הדיון הקבוע בסעיף 3 לחוק-יסוד: השפיטה ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט. כפי שהבהיר כב' השופט ברק: "בתי-משפט, הפתוחים לקהל והעושים דין בפומבי, הינם תנאי חיוני לתשתיתה הדמוקרטית של מדינת ישראל" (ב"ש 678/82 טייר נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(3) 386, 387). ההקפדה הרבה על שמירת פומביות הדיונים באה לידי ביטוי, ראשית, בחובה המוטלת על בית המשפט להימנע מסגירת הדלתות שלא "על פי עילות מפורשות שנקבעו בחוק" (רע"א 3007/02 יצחק נ' מוזס, פ"ד נו(6) 592, 600). בעניין זה חזר בית המשפט העליון וקבע כי עילות מפורשות אלה מהוות רשימה סגורה של המצבים בהם ניתן לסטות מעקרון פומביות הדיון, ומהן לא ניתן לחרוג בשום מצב (ע"א 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום, פ"ד מט(1) 318, 341;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-18448 חזן נ' סגל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 בג"ץ 6005/93 ד"ר משה עליאש נ' השופט שמואל צור; רע"פ 3904/96
2 סימן טוב מזרחי נ' מדינת ישראל; ע"פ 11793/05 חברת החדשות
3 הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל; י' קדמי, על סדר-הדין בפלילים (חלק
4 שני, 2003) עמ' 799). שנית, פרשנות הוראות החוק המאפשרות סטייה
5 מעיקרון פומביות הדין מחייבת אף היא גישה זהירה ומצמצמת."

6 54. יתרה מכך, בית המשפט הוסיף וקבע בעניין אולמרט כי בית המשפט לא יורה על דיון בדלתיים
7 סגורות על יסוד חשש שדיון פומבי ירתיע עד מלהעיד באופן חופשי אלא אם מוצגת לפניו תשתית
8 ראייתית מניחה את הדעת לקיומו של חשש כאמור, כאשר לא די בכך שהחשש נובע מעצם מהותו
9 ותוכנו של ההליך. ובלשון בית המשפט בעניין אולמרט בעמוד 11:

10 "בהתאם לכך לא ניתן לסגור את הדלתות על יסוד חשש שדיון פומבי ירתיע
11 את העד ממתן עדות חופשית, כאמור בסעיף 68(ב)(7) לחוק בתי המשפט,
12 אלא אם כן מוצגת תשתית ראייתית מניחה את הדעת לקיומו של חשש כזה
13 (השוו: בר"ע (מחוזי י-ם) 4098/02 הפטריארכיה הלטינית בירושלים נ'
14 קנינגהם, מיום 23.7.02, בפסקה 21; בר"ע (מחוזי י-ם) 833/03 קנינגהם נ'
15 הפטריארכיה הלטינית, מיום 2.3.04, בפסקה 11). זאת ועוד, אין די בכך
16 שהחשש נובע מעצם מהותו ותוכנו של ההליך, אלא עליו להתייחס לאיומים
17 קונקרטיים, ממשיים ומוחשיים. אכן, בעת הדיון בכנסת לגבי הוספת
18 הסעיף הנ"ל הובהר כי "הכוונה איננה לסגור דלתיים בפני הציבור, כדי
19 שלא ידע מה היה שם, הכוונה היא לאפשר בירור נאות כאשר יושבת קבוצה
20 בריונית ושעל ידי עצם נוכחותה מאיימת על עשיית הדין" (ד"כ 90 (1980)
21 בעמ' 1105). במקרה שלפנינו לא הונח יסוד לחשש שאיום כאמור מתקיים.
22 האמור במזכר מ/1 אינו יוצא מגדר דברים בעלמא, ובכל מקרה הוצהר על
23 ידי פרקליט המדינה כי לא עולה על דעתו חשש שאחד מהמשיבים ינסה
24 להשפיע על העד בדרך של נקיטת אמצעי לחץ או הפחדה. בנסיבות אלה אין
25 תחולה לחריג שבסעיף 68(ב)(7), ויש להישאר נאמנים לכלל שלפיו "לעולם
26 תיטה הכף אל עבר פומביות הדיון" (ע"א 5185/93, לעיל, שם).

27 55. בענייננו, כאמור לעיל, ממילא אין אנו נכנסים בגדרו של החריג הקבוע בסעיף 68(ב)(7) לחוק בתי
28 המשפט, שכן הבקשה לקיום הדיון בדלתיים סגורות אינה נעוצה מחשש כי בריונים שישהו
29 באולם לא יאפשרו מתן עדות חופשית או מתן עדות בכלל של עדי הנתבע.

30 56. יחד עם זאת, גם אם נניח ונסיבותה מקרה היו נכנסות בדלת אמות הסעיף הנ"ל, הרי שהמבקש
31 ממילא לא הניח תשתית ראייתית מהסוג ובמידה הנדרשים ע"פ עניין אולמרט, בדבר חששם של
32 עדיו ממתן העדות לאור איומים קונקרטיים.

סוף דבר

34 57. לאור האמור לעיל, אין בידי לקבל את הבקשה ואני מורה על דחייתה.

35 58. הנתבע ישלם הוצאות הבקשה בסך של 1,500 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-18448-10 חזן נ' סגל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

2

3

4

5

6

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ו, 16 יוני 2016, בהעדר הצדדים.

עזריה אלקלעי, שופט

8

9

10